SARA BITENC

POD KROŠNJO DREVESA

SARA BITENC

Pod krošnjo drevesa

Ilustrirala: Sara Bitenc

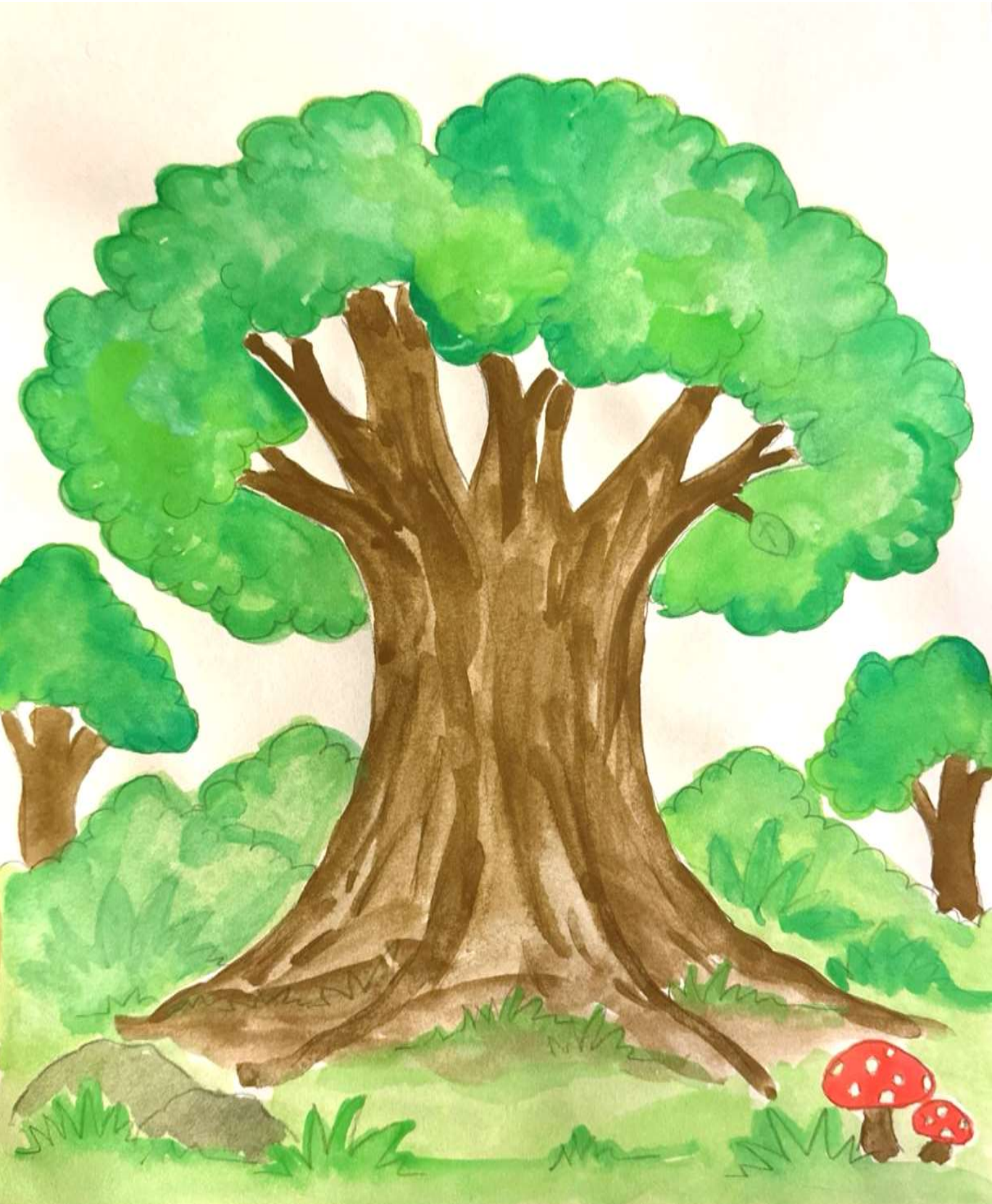
Založila: REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izida: 2026

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 305415683
ISBN 978-961-97678-8-7 (PDF)

Sredi gozda je raslo mogočno drevo. Njegove veje so segale visoko proti nebu, velika zelena krošnja pa je dajala prijetno senco.

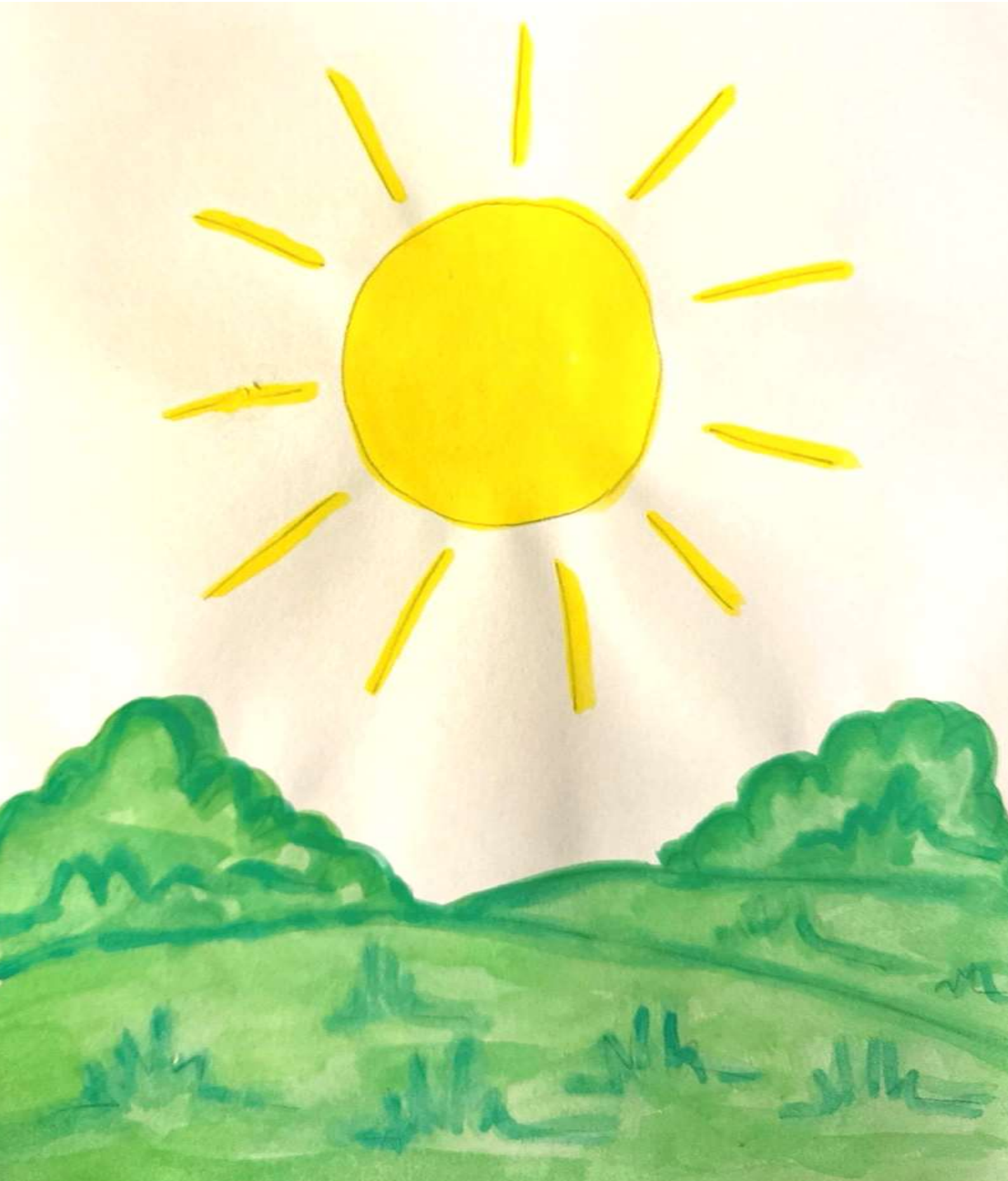
Pod vejami in krošnjo drevesa so živeli prijatelji: zajček, veverica, ježek, medved in ptica. Drevo in njegova krošnja sta bila njihov najljubši kotiček v gozdu. Drevo je prijateljem dajalo dom in v vročih dneh tudi senco.

Prijatelji so se pod krošnjo drevesa igrali, počivali in uživali v senci. Tam so skupaj preživeli veliko lepih dni.

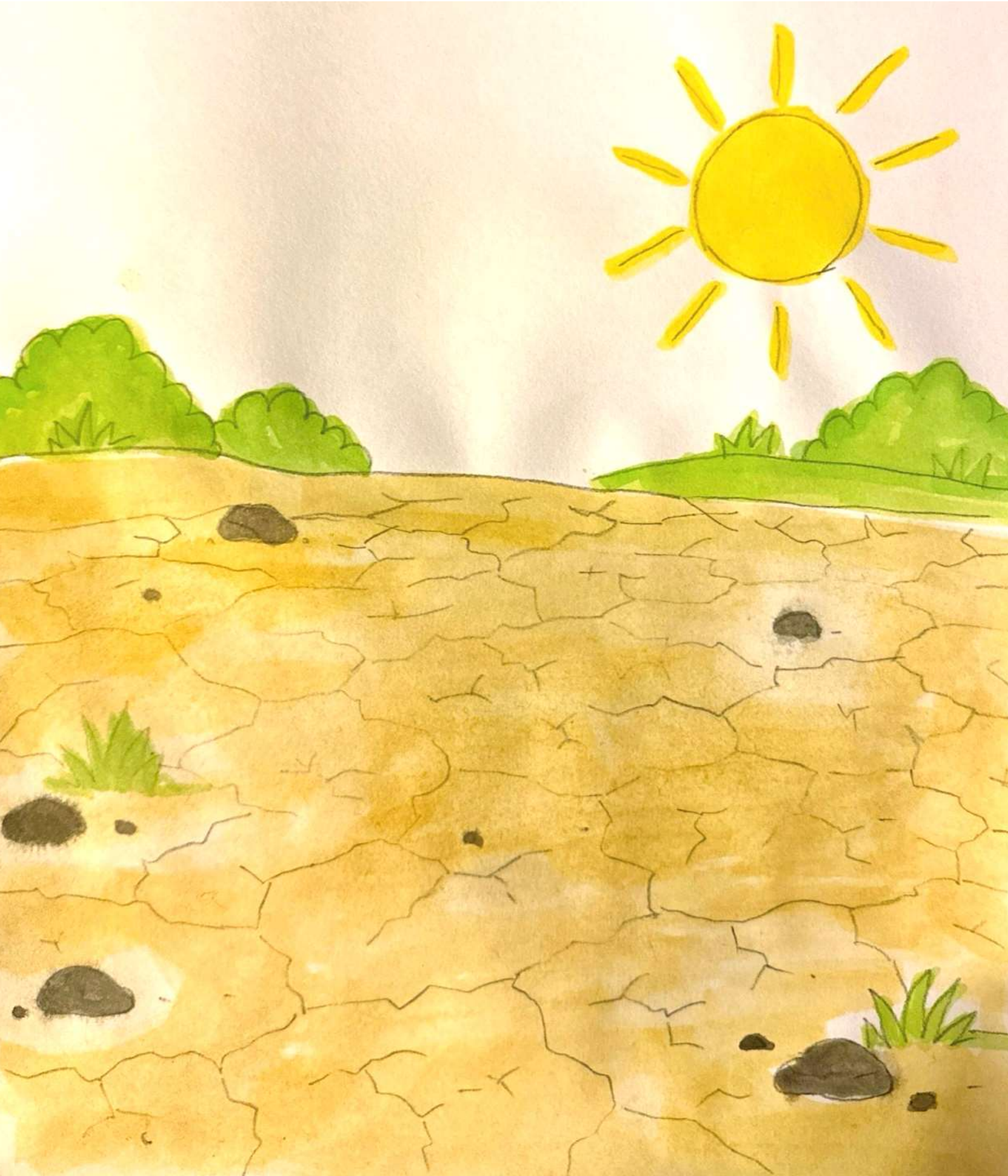
Nekega vročega dne pa je sonce sijalo dan za dnem. Postajalo je vedno bolj vroče, dežja pa že dolgo ni bilo.

Listi drevesa so počasi začeli rumeneti in veneti. Tudi trava okoli njega ni bila več tako zelena kot nekoč.

Zemlja je postala suha in razpokana. V njej skoraj ni bilo več vode, ki jo je drevo nujno potrebovalo za rast.

Drevo je postajalo vse bolj suho, posušeno in utrujeno. Njegovi listi so bili rumeni, začeli so se sušiti in odpadati. Krošnja je bila manjša in drevo je izgubljalo svojo moč.

Živali so se spogledale. Še nikoli niso videle svojega drevesa tako žalostnega. Pod njegovo krošnjo so skupaj preživele toliko lepih trenutkov, zato jim je bilo hudo, ko so ga videle takšnega.

»Drevo je vedno skrbelo za nas in sedaj moramo mi poskrbeti zanj,« je tiho rekel zajček. »Ampak kako?« je zaskrbljeno vprašala veverica. »Potrebuje vodo, je rekel ježek.« Prijatelji so začeli razmišljati, kje bodo našli vodo v gozdu.

Dolgo so hodili po gozdu, ko so naposled našli potoček z vodo. Prijatelji so se nasmehnili. Vsak je imel svojo nalogo, da zajame vodo in jo prinese do drevesa in vsi so vedeli, da je pomemben prav vsak izmed njih.

Medved je v gozdu našel veliko vedro in ga napolnil z vodo. Bil je močan, zato je lahko naenkrat prinesel veliko vode.

Zajček je našel velik zelen list in vanj previdno zajel vodo. Počasi je nesel list z vodo proti drevesu in pazil, da ne bi izgubil dragocenih kapljic. Nekaj kapljic je na poti izgubil a nič hudega, saj je bil pomemben njegov trud.

Veverica je med grmovjem našla orehovo lupino in jo uporabila kot majhno posodico. Vanjo je zajela vodo ter jo počasi in previdno odnesla proti drevesu.

Ježek je previdno stopal proti drevesu, vendar mu je nekaj kapljic po poti pljusknilo ven iz lista. »Ojoj, skoraj vsa voda mi je ušla« je žalostno rekel. »Nič hudega ježek, tudi nekaj kapljic je bolje kot nič,« ga je potolažila ptica. Pomembno je, da se skupaj trudimo.

Vodo so previdno zlili na suho zemljo ob koreninah drevesa. Zemlja je vodo hitro vpila. Naslednji dan so se prijatelji ponovno odpravili do potočka po vodo. Drevesu so vsak dan prinašali vodo in skrbeli zanj.

Ptica je v kljunu nosila vodo in zalivala suho zemljo ob koreninah drevesa. Vsako jutro so prijatelji najprej pogledali proti drevesu. Ali se je pojavilo kaj novega? Ali je zrasel še kakšen list? Niso obupali. Čeprav je bilo včasih videti, da se nič ne spreminja, so še naprej skrbeli za svoje drevo.

Nekega jutra jih je pričakalo čudovito presenečenje. Na vejah so se pojavili prvi zeleni listki. »Poglejte, drevo se prebuja.« so se razveselili prijatelji.

Iz dneva v dan je bilo na drevesu vedno več zelenih listov. Krošnja drevesa je ponovno postala gosta in zelena, drevo pa je bilo zopet polno moči.

Prijatelji so vzkliknili od veselja in se veselili, saj je drevo ozelenelo zaradi njihove skupne pomoči. Skupaj so lahko prinesli veliko več vode, kot bi jo lahko prinesel vsak sam. Spoznali so, da lahko s prijateljstvom, vztrajnostjo in skupnimi močmi poskrbijo za drevo.

Naslednji dan so se zbrali pod svojo najljubšo zeleno krošnjo in se odločili, da bodo za drevo skrbeli celo leto. Ptica je veselo zapela, medved je prinesel žogo in igra se je začela. Njihov dom pod krošnjo drevesa je bil spet varen, saj v njem živijo prijatelji, ki si pomagajo.

